

Regeling functionele valuta

FI

«Wet op de vennootschapsbelasting 1969»

Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 21 augustus 1997, nr. WDB97/348M, houdende voorwaarden voor het berekenen van het belastbare bedrag in een andere geldeenheid dan de gulden.

De Staatssecretaris van Financiën, Gelet op artikel 7, vijfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;

Besluit:

Artikel 1

Deze regeling verstaat onder:

- a. wet: Wet op de vennootschapsbelasting 1969;
- b. andere geldeenheid: geldeenheid van een Mogendheid waarvan de door De Nederlandsche Bank N.V. vastgestelde informatieve wisselkoers wordt gepubliceerd in de Officiële prijscourant van de Nederlandse effectenbeurs;
- c. koers van de andere geldeenheid: de in onderdeel b bedoelde wisselkoers;
- d. overgangstijdstip: tijdstip met ingang waarvan de belastingplichtige het belastbare bedrag berekent in een andere geldeenheid dan de gulden;
- e. teruggangstijdstip: tijdstip met ingang waarvan de belastingplichtige ophoudt het belastbare bedrag te berekenen in een andere geldeenheid dan de gulden.

Artikel 2

1. Op verzoek van de belastingplichtige wordt het belastbare bedrag berekend in een andere geldeenheid dan de gulden indien de belastingplichtige de jaarrekening over het jaar dat aanvangt met het overgangstijdstip op de voet van artikel 362, zevende lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in die andere geldeenheid opstelt.
2. Bij inwilliging van het verzoek geldt zulks met ingang van het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek is gedaan en tot wederopzegging door de belastingplichtige, met dien verstande dat bij inwilliging van een ver-

zoek dat wordt gedaan in het jaar waarin de belastingplicht een aanvang neemt, zulks geldt met ingang van het tijdstip waarop de belastingplicht een aanvang neemt.

3. Wederopzegging is eerst mogelijk met ingang van het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek tot wederopzegging wordt gedaan, doch niet eerder dan met ingang van het jaar volgend op het tiende jaar na het overgangstijdstip. Indien het verzoek betrekking heeft op een fiscale eenheid als bedoeld in artikel 15 van de wet is wederopzegging door de belastingplichtige die als dochtermaatschappij ophoudt deel uit te maken van de fiscale eenheid slechts mogelijk met ingang van het jaar waarin de moedermaatschappij van de fiscale eenheid dit zou kunnen doen.

4. De inspecteur beslist op een verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking, waarbij hij in bijzondere gevallen afwijkingen kan toestaan van het bepaalde in het derde lid.

Artikel 3

1. Op het overgangstijdstip stelt de belastingplichtige de activa en passiva in de andere geldeenheid te boek voor de waarde waarvoor zij onmiddellijk voorafgaand aan het overgangstijdstip te boek waren gesteld in guldens, omgerekend tegen de laatst gepubliceerde koers van de andere geldeenheid voor het overgangstijdstip (overgangskoers).
2. Indien met betrekking tot een in de andere geldeenheid luidende schuldvordering, geldmiddelen daaronder niet begrepen, welke niet verband houdt met een in de andere geldeenheid luidende schuld, de omrekening bedoeld in het eerste lid leidt tot een boekwaarde die minder bedraagt dan de nominale waarde van de schuldvordering, is het de belastingplichtige toegestaan het verschil voorzover dit is toe te rekenen aan koersverschillen, bij de bepaling van de winst in aanmerking te nemen naar de mate van de terzake van de schuldvordering te ontvangen aflossingen. Indien met betrekking tot een in de andere geldeenheid luidende schuld welke niet verband

houdt met een in de andere geldeenheid luidende schuldvordering, de omrekening leidt tot een boekwaarde die meer bedraagt dan de nominale waarde van de schuld, is het belastingplichtige toegestaan het verschil voorzover dit is toe te rekenen aan koersverschillen, bij de bepaling van de winst in aanmerking te nemen naar de mate van de terzake van de schuld te betalen aflossingen.

3. Op het teruggangstijdstip stelt de belastingplichtige de activa en passiva in guldens te boek voor de waarde waarvoor zij onmiddellijk voorafgaand aan het teruggangstijdstip te boek waren gesteld in de andere geldeenheid, omgerekend tegen de laatst gepubliceerde koers van de andere geldeenheid voor het teruggangstijdstip (teruggangskoers). Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. Voorzover bedragen uit de periode voorafgaand aan het overgangstijdstip of het teruggangstijdstip van belang zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag van een jaar na dat tijdstip geschiedt de omrekening van deze bedragen naar de andere geldeenheid respectievelijk naar de gulden tegen de overgangskoers respectievelijk de teruggangskoers.

5. Voorzover bedragen van een jaar na het overgangstijdstip of na het teruggangstijdstip van belang zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag van een jaar voor dat tijdstip geschiedt de omrekening van deze bedragen naar de gulden onderscheidenlijk de andere geldeenheid tegen de gemiddelde koers van de andere geldeenheid onderscheidenlijk de gulden over het eerstbedoelde jaar.

6. De omrekening van de bij of krachtens de wet dan wel bij of krachtens de Wet op de inkomstenbelasting 1964 vastgestelde bedragen in guldens die van belang zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag van een jaar in de andere geldeenheid, geschiedt tegen de gemiddelde koers van de andere geldeenheid over het desbetreffende jaar.

Artikel 4

De verschuldigde vennootschapsbelas-

ting wordt berekend in guldens. Voor deze berekening wordt het belastbare bedrag van een jaar omgerekend van de andere geldeenheid naar de gulden tegen de gemiddelde koers van de andere geldeenheid over het desbetreffende jaar.

Artikel 5

Bij inwilliging van een voor 1 januari 1998 ingediend verzoek als bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt in afwijking in zoverre van artikel 2, tweede lid, het belastbare bedrag met ingang van het jaar dat aanvangt op of na 1 januari 1997 in de andere geldeenheid berekend, mits de belastingplichtige dit verzoekt.

Artikel 6

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 7

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling functionele valuta.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Staatssecretaris van Financiën,
W. Vermeend.*

Toelichting

Algemeen

In de wet tot wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 met het oog op het tegengaan van uitholling van de belastinggrondslag en het versterken van de fiscale infrastructuur (Stb. 1996, nr. 651) is een bepaling opgenomen op basis waarvan belastingplichtigen de mogelijkheid geboden kan worden het belastbare bedrag in een andere geldeenheid dan de gulden te berekenen. Het bij deze wet ingevoerde artikel 7, vijfde lid, geeft de bevoegdheid om bij ministeriële regeling regels te stellen in welke gevallen de inspecteur belastingplichtigen kan toestaan van deze mogelijkheid gebruik te maken. De onderhavige regeling geeft uitvoering aan deze bevoegdheid. Hierna volgt een artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1

Artikel 1 bevat een aantal definitiebepalingen. In onderdeel b wordt het

begrip 'andere geldeenheid' gedefinieerd. De regeling kan worden toegestaan indien het gaat om de berekening van het belastbare bedrag in een geldeenheid van een Mogendheid waarvan de informatieve wisselkoers door De Nederlandsche Bank wordt vastgesteld. Dit betreft alle courante valuta. Deze koers wordt dagelijks gepubliceerd in de Officiële prijscourant van de Nederlandse effectenbeurs. Voor alle duidelijkheid wijs ik er op dat de ECU en de Euro niet vallen onder het begrip 'geldeenheid van een Mogendheid'. Voor de overgang op het doen van aangifte in de Euro zullen in het bredere kader van de begeleiding van de invoering van de Euro waar nodig maatregelen worden getroffen.

Artikel 2

In artikel 2 is aangegeven in welke gevallen de inspecteur de belastingplichtige kan toestaan om het belastbare bedrag te berekenen in een andere geldeenheid dan de gulden. Zoals reeds is aangegeven in de memorie van toelichting bij het voorstel tot bovengenoemde wet, is hiervoor aansluiting gezocht bij het jaarrekeningenrecht (kamerstukken II 1995/96, 24 696, nr. 3, blz. 14). Alleen indien de commerciële jaarrekening van een vennootschap op grond van artikel 362, zevende lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (jaarrekeningenrecht) wordt opgesteld in die andere geldeenheid kan de belastingplichtige in aanmerking komen voor toepassing van de regeling. Artikel 362, zevende lid, bepaalt dat de jaarrekening van een rechtspersoon in een vreemde geldeenheid mag worden opgesteld indien de werkzaamheid van de rechtspersoon of de internationale vertakking van zijn groep dat rechtvaardigt. Naast de voorwaarde met betrekking tot de jaarrekening wordt als voorwaarde gesteld dat de regeling minimaal gedurende een periode van tien jaar wordt toegepast. Deze voorwaarde, die is opgenomen in het derde lid, heeft een tweeledig doel. Op de eerste plaats wordt hiermee bereikt dat wat betreft het berekenen van het belastbare bedrag in de andere geldeenheid sprake is van een bestendige gedragslijn. Gelet ook op het feit dat er bij toepassing van de regeling geen valutaresultaten meer tot uitdrukking kunnen komen die een gevolg zijn van een koersverschil tussen de gulden en

de functionele valuta, is een zekere mate van continuïteit gewenst. Voorkomen wordt aldus dat het al of niet toepassen van de regeling door de belastingplichtige telkens afhankelijk zou kunnen worden gemaakt van de op korte termijn te verwachten valutaresultaten. Op de tweede plaats houdt de voorwaarde verband met het aan de regeling mede ten grondslag liggende uitgangspunt de administratieve lastendruk – die kan voortvloeien uit de plicht tot het doen van aangifte in de gulden – van het internationaal opererende bedrijfsleven te verlichten. Ook dit uitgangspunt is uiteraard gediend bij een wat langere periode waarin van de regeling gebruik wordt gemaakt. De vraag of belastingplichtige aan de voorwaarden van de regeling voldoet, wordt eenmalig beoordeeld. Dit geldt ook voor de voorwaarde dat de jaarrekening van de belastingplichtige in de andere geldeenheid wordt opgesteld. Vereist is dat hiervan (in elk geval) sprake is over het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek wordt gedaan. Indien dit in dat jaar niet het geval is, wordt niet aan de gestelde voorwaarde voldaan, en kan de regeling geen toepassing vinden. Een nieuw verzoek is vervolgens vereist voor eventuele toepassing van de regeling vanaf een volgend jaar. Het tweede lid bepaalt dat ingeval het door de belastingplichtige ingediende verzoek wordt ingewilligd de regeling wordt toegepast met ingang van het eerste boekjaar dat aanvangt na indiening van het verzoek en tot wederopzegging door de belastingplichtige. In artikel 1, onderdeel d, is het tijdstip waarop de regeling van toepassing wordt, aangeduid als overgangstijdstip. Toepassing vanaf een eerder tijdstip, bijvoorbeeld met ingang van het jaar waarin het verzoek wordt ingediend, zou fiscaal tot ongewenste uitkomsten kunnen leiden. Belastingplichtigen zouden het indienen van een verzoek immers kunnen uitstellen tot het einde van het jaar en laten afhangen van het koersverloop van de andere geldeenheid gedurende het jaar. Ingeval van koerswinsten zou men kunnen verzoeken om toepassing van de regeling met ingang van het lopende boekjaar, zodat deze winsten buiten de heffing zouden blijven. Bij koersverliezen zou men het doen van een verzoek kunnen uitstellen tot een volgend jaar om zodoende het verlies

nog ten laste van het resultaat te kunnen brengen. Het voorgaande speelt minder bij nieuw opgerichte vennootschappen en vennootschappen die zich in Nederland vestigen. In die gevallen kan de regeling dan ook, tot wederopzegging door de belastingplichtige, toepassing vinden vanaf het tijdstip waarop de belastingplicht een aanvang neemt.

Slechts voor het jaar 1997 heb ik een uitzondering op de hoofdregel gemaakt, en kan de regeling op verzoek met terugwerkende kracht worden toegepast. Zie hiervoor de toelichting op artikel 5.

Het derde lid betreft de wederopzegging van de regeling. Na overgang op de andere geldeenheid blijft de regeling in beginsel ten minste tien jaar van toepassing. Hiermee wordt verzekerd dat de belastingplichtige zijn winst bepaalt met inachtneming van een bestendige gedragslijn die onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst. Mocht belastingplichtige na afloop van de tienjaarstermijn het belastbare bedrag weer willen berekenen in de gulden, dan dient hij een verzoek tot teruggang te doen. Indien dit verzoek wordt gedaan voor afloop van de tienjaarstermijn dan eindigt de toepassing van de regeling bij inwilliging van het verzoek met ingang van het elfde jaar na het overgangstijdstip (mitsdien is de regeling dan tien boekjaren toegepast). Bij inwilliging van een verzoek dat wordt gedaan na afloop van de tienjaarsperiode eindigt de toepassing van de regeling met ingang van het eerste boekjaar na indiening van het verzoek. In artikel 1, onderdeel e, is het tijdstip waarop toepassing van de regeling eindigt, aangeduid als teruggangstijdstip.

De bepaling dat de regeling ten minste tien jaar van toepassing blijft, geldt tevens voor de dochtermaatschappij die deel uitmaakt van een fiscale eenheid. Na verbreking van de fiscale eenheid is een verzoek tot teruggang van de dochtermaatschappij eerst mogelijk op het tijdstip waarop de moedermaatschappij een dergelijk verzoek zou kunnen doen.

In het vierde lid wordt bepaald dat op een verzoek om toepassing van de regeling alsmede op een verzoek tot teruggang door de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking wordt beschikt. Voorts is aangegeven dat de inspecteur in bijzondere gevallen afwijkingen kan toestaan van het

bepaalde in het derde lid. Van deze mogelijkheid zal de inspecteur gebruik kunnen maken in de situatie waarin de wens van belastingplichtige om de regeling reeds voor het einde van de tienjaarsperiode te beëindigen, is ingegeven door zakelijke motieven. Dit zou zich bijvoorbeeld kunnen voordoen wanneer de belastingplichtige onderdeel gaat uitmaken van een concern dat een andere functionele valuta hanteert dan belastingplichtige. De inspecteur zal een verzoek om tussentijdse wijziging of beëindiging van de regeling inwilligen indien daarmee geen incidenteel fiscaal voordeel wordt beoogd.

Artikel 3

In artikel 3 is bepaald op welke wijze de overgang naar de andere geldeenheid zal plaatsvinden. Het eerste en tweede lid bevatten een waarderingsvoorschrift met betrekking tot de activa en passiva. Het in het eerste lid opgenomen voorschrift houdt in dat de activa en passiva die onmiddellijk voorafgaand aan het overgangstijdstip te boek waren gesteld in guldens, worden omgerekend tegen de laatste koers van de andere geldeenheid die voor dat tijdstip is gepubliceerd. Deze koers wordt aangeduid als overgangskoers.

Het tweede lid ziet op niet-gerealiseerde valutawinsten ter zake van vorderingen en schulden die nominaal in de andere geldeenheid luiden. Van een dergelijke niet-gerealiseerde valutawinst is sprake als de koers van de andere geldeenheid ten opzichte van de gulden na het verkrijgen van de vordering is gestegen of na het aangaan van de schuld is gedaald, terwijl op grond van goed koopmansgebruik bij het bepalen van de winst nog geen rekening behoefde te worden gehouden met de winst uit hoofde van die koerswijziging. Dit laatste zal in het algemeen het geval zijn bij valutawinsten op vorderingen of schulden met een langlopend karakter.

Valutaverliezen op vorderingen en schulden zullen op basis van het voorzichtigheidsbeginsel veelal reeds ten laste van de winst zijn gebracht. De niet-gerealiseerde valutawinst op een vordering of schuld die luidt in de andere geldeenheid wordt bij de overgang op die andere valuta definitief. Zonder nadere maatregel komt deze valutawinst tot uitdrukking in de fiscale winst over het eerste jaar waarin

aangifte in de andere geldeenheid wordt gedaan, te weten als het verschil tussen de op de balans ultimo het jaar op te nemen nominale waarde van de vordering (schuld) en de tegen de overgangskoers berekende boekwaarde van die vordering (schuld) op de balans per het begin van het jaar. Het tweede lid biedt de belastingplichtige evenwel de mogelijkheid om dergelijke valutawinsten pas in de fiscale winst tot uiting te laten komen op het moment waarop en naar de mate waarin ter zake van de vorderingen aflossingen worden ontvangen, respectievelijk terzake van schulden aflossingen worden betaald. Het laatste betekent bijvoorbeeld dat als de belastingplichtige ter zake van een uitstaande vordering als hierboven bedoeld een aflossing ontvangt ter grootte van een tiende deel van die vordering, hij ook een tiende deel van de niet-gerealiseerde valutawinst die als gevolg van de overgang op de andere valuta definitief is geworden, tot de winst moet rekenen.

Het volgende voorbeeld kan de werking van het tweede lid verduidelijken. Belastingplichtige heeft op 1 juli 1995 een geldlening van US\$ 1 000 verstrekt aan een Amerikaanse debiteur. De lening wordt, omgerekend tegen de dan geldende wisselkoers van de US\$ (stel f 1,50), op de balans opgenomen voor een waarde van f 1500. Op verzoek van de belastingplichtige wordt het belastbare bedrag met ingang van 1 januari 1998 berekend in US\$. De lening moet op het overgangstijdstip te boek worden gesteld in US\$, omgerekend naar de laatst gepubliceerde koers (stel f 2,00). Op de in US\$ opge maakte balans per begin 1998 wordt de lening opgenomen voor een waarde van f 1500/f 2,00 = US\$ 750. De valutawinst die voortvloeit uit de stijging van de US\$-koers voor het overgangstijdstip komt op de balans per ultimo 1998 tot uitdrukking aangezien de vordering dan tegen de nominale waarde dient te worden opgenomen. De valutawinst bedraagt US\$ 1000 – US\$ 750 = US\$ 250. Omgerekend tegen de overgangskoers van f 2,00 komt dit overeen met f 500. Het tweede lid biedt de belastingplichtige de mogelijkheid om die valutawinst van US\$ 250 nog niet in 1998, maar pas naar de mate waarin aflossingen worden ontvangen, in de winst tot uiting te laten komen.

In dit verband is van belang dat in het

hierna nog toe te lichten vierde lid is bepaald dat de verschuldigde belasting wordt berekend in guldens en dat voor die berekening het belastbare bedrag in de andere geldeenheid tegen de gemiddelde koers van het jaar wordt omgerekend in guldens. In het hierboven gegeven voorbeeld betekent dit, dat als de belastingplichtige geen gebruik maakt van de uitstelmogelijkheid van het tweede lid, voor de bepaling van de verschuldigde belasting de valutawinst van \$ 250 tegen de gemiddelde US\$-koers van 1998 in guldens wordt omgerekend. Als hij wel gebruik maakt van de uitstelmogelijkheid, wordt voor de bepaling van de verschuldigde belasting de valutawinst van \$ 250 naar de mate waarin de aflossingsbedragen worden ontvangen, omgerekend tegen de gemiddelde US\$-koers van de verschillende aflossingsjaren. In het eerste geval wordt de valutawinst in guldens nog alleen beïnvloed door de koersontwikkeling in het eerste jaar na de overgang. In het tweede geval wordt de valutawinst in guldens nog beïnvloed door de koersontwikkeling in alle jaren waarin de vordering nog niet volledig is afgelost. Om de belastingplichtige de mogelijkheid te bieden op dit punt een afweging te maken, is de uitstelregeling niet verplicht voorgeschreven. Een bijzondere situatie doet zich voor indien de in de andere geldeenheid luidende schuldvordering voor het overgangstijdstip is afgewaardeerd in verband met een optredende mindere gegoedheid van de debiteur. Ingeval na het overgangstijdstip de gegoedheid van de debiteur weer toeneemt, zal in dezelfde mate de boekwaarde moeten worden verhoogd en zal voor dat gedeelte met winstneming niet kunnen wordt gewacht tot aflossing van de schuldvordering. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder in de andere geldeenheid luidende vorderingen niet verstaan de geldmiddelen, zoals chartaal geld en bank- en girotegoeden, die in de andere geldeenheid luiden; de uitstelmogelijkheid is hierop derhalve niet van toepassing. De uitstelmogelijkheid is eveneens niet van toepassing op vorderingen die strekken tot dekking van valutarisico's op schulden en op schulden die strekken tot dekking van valutarisico's op vorderingen, omdat in die situaties tegenover een valutawinst een valuta-verlies staat.

Het derde lid bevat een voorschrift voor de teruggang naar de guldens. De activa en passiva die onmiddellijk voortvloeiend uit de overgangstijdstip te boek waren gesteld in de andere geldeenheid, worden omgerekend in guldens tegen de laatste koers van de andere geldeenheid die voor dat tijdstip is gepubliceerd. Evenals op het overgangstijdstip worden bij de teruggang eventuele niet-gerealiseerde valutawinsten vastgelegd. Deze resultaten worden, indien de belastingplichtige daarvoor kiest, niet op het teruggangstijdstip, doch eerst bij latere realisatie in de heffing betrokken. Het vierde lid geeft een omrekeningsvoorschrift met betrekking tot bedragen uit de periode voor het overgangstijdstip die van belang zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag na dat tijdstip. Deze bedragen worden omgerekend tegen de laatste gepubliceerde koers van de andere geldeenheid voor het overgangstijdstip, de zogenoemde overgangskoers. Evenzo worden bedragen uit de periode waarin de regeling van toepassing is, die relevant zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag in de periode daarna, omgerekend tegen de teruggangskoers. Toepassing van het vierde lid heeft betrekking op alle voor de bepaling van het belastbare bedrag relevante bedragen, zoals bijvoorbeeld de afschrijvingsbasis van aanwezige bedrijfsmiddelen, het voor een deelneming opgeofferde bedrag en het bedrag van de te verrekenen verliezen. Na het overgangstijdstip zal een door de inspecteur bij beschikking vastgesteld bedrag aan nog te verrekenen verliezen worden aangegeven in de andere geldeenheid. De volgende voorbeelden kunnen de werking van het vierde lid verduidelijken. Verliesverrekening. Stel dat de belastingplichtige vanaf 1998 zijn belastbare bedrag in de Amerikaanse dollar berekent, en dat de belastbare winst in dat jaar US\$ 200.000 bedraagt. Stel voorts dat de belastingplichtige in 1995 een verlies heeft geleden van f 100.000, dat bij voor bezwaar vatbare beschikking is vastgesteld en derhalve kan worden verrekend met de in 1998 genoten belastbare winst. In dat geval dient het verrekenbare verlies uit 1995 omgerekend te worden tegen de overgangskoers per begin 1998. Als deze koers f 2,00 bedraagt, bedraagt het verrekenbare verlies derhalve

f 100.000/f 2,00 = US\$ 50.000. Het belastbare bedrag over 1998 bedraagt na verliesverrekening in dat geval derhalve US\$ 150.000. In dit voorbeeld kan het verlies uit 1995 volledig worden verrekend met de belastbare winst uit 1998. In de situatie dat het verlies evenwel niet volledig kan worden verrekend, als gevolg van een te geringe belastbare winst, zal een bedrag aan te verrekenen verlies resteren. Dit restant, dat zal blijken uit de beschikking als bedoeld in artikel 21a van de wet, zal worden uitgedrukt in de andere geldeenheid zodat de omrekening van een te verrekenen verlies van voor het overgangstijdstip slechts eenmaal hoeft plaats te vinden. Afschrijvingen. Stel dat tot het vermogen van de bovenbedoelde belastingplichtige een pand behoort dat in het verleden is aangeschaft voor een bedrag van f 1.100.000, met een afschrijvingsbasis van f 1.000.000, dat in 40 jaar wordt afgeschreven, derhalve per jaar f 25.000. Stel dat de boekwaarde van dit pand op het overgangstijdstip f 800.000 bedraagt. Bij een omrekeningskoers van f 2,00 zal dit pand voor US\$ 400.000 te boek worden gesteld. De afschrijvingsbasis wordt gesteld op US\$ 500.000, zodat de jaarlijkse afschrijvingen vanaf het overgangstijdstip US\$ 12.500 bedragen (US\$ 500.000/40). Het vijfde lid heeft betrekking op bedragen uit de periode na het overgangstijdstip of na het teruggangstijdstip die van belang kunnen zijn voor het bepalen van het belastbare bedrag (in guldens onderscheidenlijk de andere geldeenheid) van een jaar voor deze tijdstippen, bijvoorbeeld de achterwaartse verrekening van verliezen die zijn geleden na het overgangs- of na het teruggangstijdstip. De omrekening van deze bedragen naar guldens onderscheidenlijk de andere geldeenheid vindt plaats tegen de gemiddelde koers van de andere geldeenheid onderscheidenlijk de gulden over het jaar waarin het verlies geleden is. Het zesde lid regelt de omrekening na het overgangstijdstip van guldensbedragen die in de wet of in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 en in de daarop gebaseerde regelingen zijn opgenomen, zoals bijvoorbeeld de bedragen die gelden in het kader van de investeringsaftrek. Evenals in de situatie als omschreven in het vierde lid vindt de omrekening van deze bedragen plaats tegen de gemiddelde koers

van de andere geldeenheid over het desbetreffende jaar. Voor de in artikel 1, onderdeel b, bedoelde geldeenheden berekent De Nederlandsche Bank maandelijks de gemiddelde koers. Deze gemiddelde maandkoersen en de daarvan afgeleide gemiddelde jaar-koers zullen via een mededeling door de Belastingdienst bekend worden gemaakt. Belastingplichtigen met een gebroken boekjaar kunnen met behulp van de gepubliceerde gemiddelde maandkoersen zelf de voor hen geldende gemiddelde jaar-koers berekenen.

Artikel 4

Het belastbare bedrag wordt vanaf het overgangstijdstip bepaald in de andere geldeenheid. In het eerste lid wordt echter bepaald dat de verschuldigde vennootschapsbelasting wordt berekend in guldens. Voor de berekening van de over een jaar verschuldigde vennootschapsbelasting door de Belastingdienst wordt het belastbare bedrag naar de gulden omgerekend tegen de gemiddelde koers van de andere geldeenheid van het desbetreffende jaar.

Met betrekking tot de berekening van de verschuldigde belasting wordt voor de goede orde gewezen op de in de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer bij het voorstel tot de hiervoor genoemde wet (kamerstukken I, vergaderjaar 1996/97, 24 696, nr. 52B) opgenomen toezegging met betrekking tot de berekening van een vermindering ter voorkoming van dubbele belasting ter zake van de met een buitenlandse onderneming behaalde winst. Deze toezegging ziet op de toepassing van de zogenoemde Roepiah-arresten (HR 4 mei 1960, BNB 1960/163 en HR 29 april 1959, BNB 1960/164) op het punt van de vertaalresultaten die kunnen optreden bij een koersverschil tussen de geldeenheid van de Mogendheid waarin de onderneming wordt gedreven en de geldeenheid van de belastingplichtige. Indien de situatie zich mocht voordoen dat in de Mogendheid waarin de buitenlandse onderneming wordt gedreven bij de winstberekening eveneens van de andere geldeenheid wordt uitgegaan, terwijl dit niet de geldeenheid van die Mogendheid is, zal hiermee – onder daarbij door de inspecteur nader te stellen voorwaarden – bij de berekening van de vermindering ter voorkoming van dubbele belasting op een

evenwichtige wijze rekening worden gehouden.

Artikel 5

In dit artikel is een overgangsbepaling opgenomen voor de inwilliging van verzoeken die voor 1 januari 1998 zijn ingediend. Onverkorte toepassing van artikel 2, tweede lid, zou tot gevolg hebben dat belastingplichtige op zijn vroegst met ingang van 1 januari 1998 van de regeling gebruik zou kunnen maken. Nu de wet reeds met ingang van 1997 de mogelijkheid biedt om het belastbare bedrag in een andere geldeenheid dan de gulden te berekenen, wordt de mogelijkheid geboden te verzoeken dat bij inwilliging van een in 1997 ingediend verzoek als bedoeld in artikel 2, eerste lid, de regeling reeds toepassing te laten vinden met ingang het boekjaar dat op of na 1 januari 1997 aanvangt.

Artikel 6

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van plaatsing in de Staatscourant.

*De Staatssecretaris van Financiën,
W. Vermeend.*